

Afscheidsdienst 24 april 2024

Lezing: Jozua 3: 14 – 17

Toen het volk het kamp had opgebroken om de Jordaan over te trekken, gingen de priesters, die de ark van het verbond droegen voor het volk uit. Zodra de priesters bij de Jordaan waren gekomen, het water inliepen zodat hun voeten verdrongen, kwam het water tot stilstand en vormde het een dam zodat het volk droogvoets over kon steken.

Verkondiging

Wie denkt dat geloven is:

Rustig aan de kant gaan zitten en wachten tot God het wel oplost, wordt door het bijbelverhaal van vanmorgen meteen uit de droom geholpen want op de weg naar het Beloofde land moet de Jordaan overgestoken worden.

Bij het zien van de kolkende rivier, zinkt bij velen de moed in de sandalen:

“Dit is een onmogelijke opgave, hier kunnen we niet aan beginnen.

Laten we aan de veilige kant blijven en wachten tot God de Jordaan drooglegt.”

Maar nee dus; rustig afwachten zit er niet in.

Ze moeten opstaan, zelf de eerste stap zetten, het kolkende water inlopen, gaan waar geen weg lijkt.

Reken maar dat ze bang zijn om kopje onder te gaan want, zo staat er letterlijk,

“ De voeten van de priesters verdrinken al”

En toch keren ze niet halsoverkop om maar lopen door,

in het vertrouwen dat God met hen is.

Dit is geloven in een notendop: niet lijdzaam wachten tot God het oplost

maar zelf opstaan, een stap durven zetten in het vertrouwen dat God meegaat

en er een begaanbare weg ontstaat.

Vandaag neem ik afscheid en binnenkort doet ook Annemiek dat

want er is 'n tijd fan kommen én n tijd fan gaan.

Het betekent voor jullie als gemeente dat er opnieuw een lastige periode aanbreekt.

Laten we dat maar niet onder stoelen of kerkbanken steken.

En misschien worden sommigen wel overspoeld door de sombere gedachte:

hoe moet het nu verder?

Loopt het water ons straks niet over de schoenen door de stroom aan extra werk?

Want je mag immers verwachten dat deze goedbetaalde kracht meer gedaan heeft dan alleen op zondag een uurtje, of meestal korter, werken,

Bovendien is een dominee vaak ook een verbindende factor, de spin in het web, een voorganger die vóórgaat in het zoeken naar begaanbare wegen en initiatief toont.

Ik begrijp de zorgen maar maak ook meteen een kanttekening.

Want een voorganger, hoe belangrijk misschien ook, is ook altijd voorbijganger;

het is de gemeente die blijft en die in het dorp, in de wereld, dag in dag uit,

Christus een gezicht geeft door Gods handen en voeten te zijn.

Daarom mag in de kerk, ons gemeentehuis, de dominee niet domineren maar maakt de gemeente de dienst uit.

Een predikant, zelfs al kan hij of zij preken als Brugman, heeft niets te vertellen zonder begeesterde hoorders die het Woord daadwerkelijk uit de mouwen steken.

Ik kan me het vuur uit de sloffen rennen maar zonder aanstekelijke gelovigen versloft elk initiatief, dooft het vuur en raakt een predikant burnout.

Daarom ben ik dankbaar, voel me gezegend dat ik deel mocht uitmaken van deze gemeente waarin zoveel actieve betrokkenheid is.

Die betrokkenheid is in de komende tijd misschien nog harder nodig dan anders en ik hoop dan ook, ik vertrouw er op, dat jullie niet aan de kant blijven staan maar opstaan om, waar mogelijk, een eerste of een extra stap te zetten op de ingeslagen weg.

Maar een waarschuwing is op zijn plaats.

Allereerst deze: in een vacante periode kan niet alles op dezelfde manier doorgaan.

Probeer dat te aanvaarden.

En de tweede: Pas goed op elkaar én op jezelf om te voorkomen dat iemand overbelast wordt.

Paus Johannes de 23e zei in zijn avondgebed: "O God, ik heb mij vandaag weer ingezet voor Uw kerk maar ik heb nu even genoeg gedaan en ga slapen want het is immers ook Uw kerk"

Hoeveel er misschien soms ook van jullie gevraagd wordt, je mag het ook loslaten en in Gods handen leggen.

Nee niet dat God het allemaal wel voor ons opknapt zodat wij rustig kunnen afwachten, maar wel de God die meegaat bij de stappen die wij zetten.

Dat vertrouwen geeft hopelijk vleugels,

kracht om op te staan, bergen te verzetten en te lopen over het water.

Ga zo met God en met elkaar en vertrouw er op

dat er zich een begaanbare weg opent naar een goede toekomst.

amen.